ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 18. októbra 2007 *

Vo veci C-173/06,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Commissione tributaria regionale di Genova (Taliansko) z 13. februára 2006 a doručený Súdnemu dvoru 3. apríla 2006, ktorý súvisí s konaním:

Agrover Srl

proti

Agenzia Dogane Circoscrizione Doganale di Genova,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia J. Klučka, A. Ó Caoimh, P. Lindh (spravodajkyňa) a A. Arabadjiev,

* Jazyk konania: taliančina.

generálna advokátka: V. Trstenjak,
tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 28. februára 2007,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Agrover srl, v zastúpení: G. Leone, avvocato,

— talianska vláda, v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci G. Albenzio, avvocato dello Stato,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: J. Hottiaux a D. Recchia, splnomocnené zástupkyne,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 7. júna 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 216 a 220 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307), zmeneného a doplneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 zo 16. novembra 2000 (Ú. v. ES L 311, s. 17; Mim. vyd. 02/010, s. 239, ďalej len „colný kódex“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci žaloby o neplatnosť, ktorú podala Agrover Srl (ďalej len „Agrover“) proti rozhodnutiu o vymeraní cla, ktoré vydala Agenzia Dogane Circoscrizione Doganale di Genova (colné orgány v Janove).

Právny rámec

3 Európska dohoda o pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Maďarskou republikou na strane druhej [*neoficiálny preklad*] bola v mene Európskych spoločenstiev uzavretá a schválená rozhodnutím Rady a Komisie 93/742/Euratom, ESAE, ES z 13. decembra 1993 (Ú. v. ES L 347, s. 1). Protokol č. 4 k tejto dohode, ktorý sa týka definície pojmu „pôvodné výrobky“ a metód administratívnej spolupráce, zmenený a doplnený rozhodnutím asociačnej rady č. 3/96 medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na strane jednej a Maďarskou republikou na strane druhej z 28. decembra 1996 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 92, 1997, s. 1, ďalej len „protokol č. 4“) obsahuje v článku 15 s názvom „Zákaz vrátenia cla alebo oslobodenia od cla“ nasledujúce ustanovenia:

„1. a) Nepôvodné materiály použité na výrobu výrobkov s pôvodom v Spoločenstve, v Maďarsku alebo v jednej z ostatných krajín uvedených v článku 4, na ktoré je vydaný alebo vystavený dôkaz o pôvode v súlade s ustanoveniami hlavy V, nepodliehajú v Spoločenstve alebo v Maďarsku vráteniu cla alebo oslobodeniu od cla akéhokoľvek druhu.

…

2. Zákaz uvedený v odseku 1 sa vzťahuje na opatrenia týkajúce sa odpustenia, oslobodenia alebo neplatenia čiastočného alebo úplného cla alebo poplatkov, ktoré majú rovnocenný účinok, uplatňované v Spoločenstve alebo v Maďarsku na materiály použité na výrobu a výrobky, na ktoré sa vzťahuje odsek 1 písm. b), ak sa takéto odpustenie, oslobodenie alebo nezaplatenie uplatňuje výslovne alebo fakticky, ak sú výrobky získané z týchto materiálov vyvážané a v žiadnom prípade nie sú určené na domáce použitie.

3. Vývozca výrobkov uvedených v dôkaze o pôvode je povinný predložiť kedykoľvek na požiadanie colných orgánov všetky doklady, ktoré preukazujú, že za nepôvodné materiály použité na výrobu príslušných výrobkov nebolo vrátené clo a že všetky clá alebo poplatky majúce rovnocenný účinok, ktoré sa vzťahujú na tieto materiály, boli skutočne zaplatené.

…“ [*neoficiálny preklad*]

4 Článok 114 ods. 1 colného kódexu najmä stanovuje, že colný režim umožňuje aktívny zošľachťovací styk, aby na účely jednej alebo niekoľkých spracovateľských operácií na colnom území Spoločenstva bol použitý tovar, ktorý nie je tovarom Spoločenstva a ktorý má byť spätne vyvezený z tohto územia vo forme zošľachtených výrobkov bez toho, aby tento tovar podliehal dovoznému clu alebo obchodno-politickým opatreniam. Táto forma colného režimu aktívneho zošľachťovacieho styku sa nazýva „podmienečný systém“ [článok 114 ods. 2 písm. a) colného kódexu]. Z článku 114 ods. 2 písm. c) a d) tohto kódexu vyplýva, že zošľachtenými výrobkami sú všetky výrobky, ktoré sú výsledkom spracovateľských operácií, akými sú prepracovanie alebo spracovanie tovaru.

5 Článok 115 ods. 1 písm. a) colného kódexu súčasne povoľuje, aby zošľachtené výrobky boli získané z „náhradného tovaru“ definovaného v článku 114 ods. 2 písm. e) tohto kódexu ako „tovar spoločenstva, ktorý bol použitý pri výrobe zošľachtených výrobkov namiesto dovážaného tovaru“ za podmienky, že tento tovar je technologicky a obchodne rovnocenný s dovážaným tovarom. Ide o systém zvaný „rovnocenná náhrada“. Článok 115 ods. 1 písm. b) colného kódexu okrem iného stanovuje, že zošľachtené výrobky získané z náhradného tovaru môžu byť vyvezené zo Spoločenstva pred dovozom tovaru pochádzajúceho z tretej krajiny (systém nazývaný „predchádzajúci vývoz“ alebo „vývoz/dovoz“).

6 Podľa článku 115 ods. 3 colného kódexu uplatnenie rovnocennej náhrady má za následok zmenu colnej situácie: „dovážaný tovar sa na colné účely posudzuje ako náhradný tovar a náhradný tovar ako dovážaný tovar“.

7 Podľa článku 216 colného kódexu:

„1. Ak vyplýva zo zmlúv uzavretých medzi spoločenstvom a určitými tretími krajinami, že pri dovoze do týchto krajín bude priznané zvýhodnené sadzobné zaobchádzanie pre tovar, ktorý v zmysle týchto zmlúv pochádza zo spoločenstva za podmienky, že tento bol získaný v režime aktívny zošľachťovací styk, tovar, ktorý nie je tovarom spoločenstva a ktorý je obsiahnutý v uvedenom pôvodnom tovare podlieha zaplateniu dovozného cla, colný dlh vzniká vydaním dokumentov potrebných na priznanie zvýhodneného sadzobného zaobchádzania v týchto tretích krajinách.

2. Za okamih vzniku takéhoto colného dlhu sa považuje okamih, kedy colné orgány prijali vývozné vyhlásenie vzťahujúce sa na daný tovar.

3. Dlžníkom je deklarant. V prípade nepriameho zastúpenia je dlžníkom taktiež osoba, na ktorej účet sa colné vyhlásenie predkladá.

4. Suma dovozného cla zodpovedajúca tomuto colnému dlhu sa vymeria za rovnakých podmienok ako v prípade colného dlhu, ktorý by vznikol ak by v rovnakom okamihu bolo prijaté vyhlásenie s návrhom na prepustenie daného tovaru do voľného obehu s cieľom ukončenia režimu aktívny zošľachťovací styk.“

8 Článok 220 ods. 2 colného kódexu stanovuje:

„S výnimkou prípadov uvedených v článku 217, odsek 1, druhý a tretí pododsek sa dodatočné zapísanie do účtovnej evidencie nevykoná, pokiaľ:

…

b) sa suma cla dlžná podľa zákona nezapísala do účtovných dokladov v dôsledku chyby na strane colných orgánov, ktorú osoba zodpovedná za zaplatenie cla nemohla zistiť, pričom na svojej strane konala v dobrej viere a dodržala všetky ustanovenia vyplývajúce z platných právnych predpisov týkajúcich colného vyhlásenia.

…“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

9 Agrover je spoločnosť so sídlom v Taliansku, ktorá má povolenie na aktívny zošľachťovací styk pre nelúpanú ryžu. V decembri 2000 spoločnosť vyviezla do Maďarska na trikrát bielenú ryžu pochádzajúcu zo Spoločenstva a následne vo februári 2001 doviezla z Thajska ekvivalentné množstvá lúpanej ryže oslobodenej od cla.

10 Dňa 26. januára 2004 talianske orgány na základe článku 216 colného kódexu rozhodli, že na tieto operácie sa nemôže uplatniť colný režim aktívneho zošľachťovacieho styku. Tieto orgány sa totiž domnievali, že oslobodenie od cla možno povoliť len vtedy, ak sa náhradné dovozy týkali tovaru dovezeného z krajiny, ktorá má uzatvorenú preferenčnú dohodu so Spoločenstvom, čo nie je prípad Thajského kráľovstva. Uvedené orgány teda pristúpili k vymeraniu cla vzťahujúceho sa na dovoz ryže (73 767,88 eur). Agrover toto rozhodnutie napadla na Commissione tributaria provinciale di Genova (Oblastná daňová komisia v Janove). Táto komisia rozsudkom z 2. júla 2004 žalobu Agrover zamietla a táto spoločnosť sa proti tomuto rozsudku odvolala na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.

11 Vzhľadom na tieto skutočnosti Commissione tributaria regionale di Genova (Regionálna daňová komisia v Janove) rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Môže sa článok 216 colného kódexu… uplatniť v prípade, keď sa na tovar Spoločenstva (ryžu), ktorý bol najprv vyvezený v režime aktívneho zošľachťovacieho

styku s potvrdením EUR1 do tretej krajiny (s ktorou je uzatvorená dohoda obsahujúca zvýhodnené sadzobné zaobchádzanie), uplatňuje dovozné clo od okamihu následného opätovného náhradného dovozu toho istého (rovnocenného) tovaru z tretej krajiny, ktorá nemá uzatvorenú dohodu so Spoločenstvom?

2. Môže colná správa v prípade, že nebolo vybraté clo podľa článku 216 colného kódexu… v súvislosti s náhradným dovozom, toto clo následne požadovať alebo sa naopak naplnia podmienky oslobodenia podľa článku 220 tohto kódexu?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

Pripomienky predložené Súdnemu dvoru

12 Agrover a Komisia Európskych spoločenstiev uvádzajú, že článok 216 colného kódexu sa neuplatní na operácie aktívneho zošľachťovacieho styku s predchádzajúcim vývozom, s čím talianska vláda nesúhlasí.

13 Agrover tvrdí, že tento článok 216 predpokladá, že tovar nepochádzajúci zo Spoločenstva je „obsiahnutý“ v zošľachtenom výrobku. Toto ustanovenie sa teda neuplatňuje v prípade, keď rovnako ako vo veci samej zošľachtený výrobok bol vyvezený

pred dovozom tovaru pochádzajúceho z tretej krajiny. Tento výklad podporuje aj článok 15 protokolu č. 4, ktorý zakazuje vrátenie cla, len ak ide o „nepôvodné materiály použité na výrobu výrobkov s pôvodom [najmä] v Spoločenstve“ [*neoficiálny preklad*]. Agrover dodáva, že uplatnenie článku 216 colného kódexu by vo veci samej narušilo rovnováhu transakcií a spôsobilo by jej stratu približne 210 eur na tonu ryže.

14 Komisia pripomína, že článok 216 colného kódexu sa vzťahuje na tovar „pochádzajúci zo Spoločenstva“. Obrátenie colného statusu vyplývajúceho z článku 115 ods. 3 tohto kódexu by viedlo k tomu, že operácia typu vývoz/dovoz by nemohla byť prirovnávaná k vývozu tovaru do tretej krajiny, s ktorou existuje dohoda o preferenčných clách. Okrem toho skutočnosť, že článok 216 ods. 2 tohto kódexu stanovuje, že colný dlh vzniká v okamihu prijatia vývozného colného vyhlásenia colnými orgánmi, naznačuje, že toto ustanovenie sa očividne neuplatní na operáciu typu vývoz/dovoz. Vzhľadom na túto právnu domnienku by talianske orgány nesmeli vydať potvrdenie EUR.1 pre ryžu pochádzajúcu zo Spoločenstva, ktorá mala byť vyvezená do Maďarska, ale naopak mali by túto ryžu považovať za ryžu pochádzajúcu z Thajska, ktorá sa vyváža do Maďarska v colnom režime aktívneho zošľachťovacieho styku vývoz/dovoz.

15 Podľa talianskej vlády názor Agrover zahŕňa nadmernú kumuláciu výhod v rámci tej istej operácie, lebo tak predtým vyvezený výrobok, ako aj výrobok pochádzajúci z tretej krajiny sú oslobodené od všetkých ciel a poplatkov. Pochybnosti o výklade článku 216 colného kódexu boli odstránené výborom pre colný kódex, ktorý v dokumente TAXUD/724/2003 z 20. marca 2003 dospel k záveru, že toto ustanovenie sa uplatní na všetky prípady aktívneho zošľachťovania ryže s predchádzajúcim vývozom a s použitím rovnocennej náhrady.

Odpoveď Súdneho dvora

16 Prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 216 colného kódexu uplatní na operácie aktívneho zošľachťovacieho styku s predchádzajúcim vývozom.

17 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je pri výklade ustanovenia práva Spoločenstva nutné vziať do úvahy nielen jeho doslovné znenie, ale aj vzájomný kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (rozsudky zo 17. novembra 1983, Merck, 292/82, Zb. s. 3781, bod 12, ako aj z 8. septembra 2005, Mobistar a Belgacom Mobile, C-544/03 a C-545/03, Zb. s. I-7723, bod 39), ako aj ustanovenia práva Spoločenstva ako celok (rozsudok zo 6. októbra 1982, Cilfit a i., 283/81, Zb. s. 3415, bod 20). Okrem toho prednosť medzinárodných zmlúv, ktoré uzavrelo Spoločenstvo, pred sekundárnou právnou úpravou Spoločenstva, vyžaduje, aby sa táto právna úprava v čo najširšej možnej miere vykladala v súlade s týmito zmluvami (rozsudok z 12. januára 2006, Algemene Scheeps Agentuur Dordrecht, C-311/04, Zb. s. I-609, bod 25 a citovaná judikatúra).

18 Pokiaľ ide o cieľ článku 216 colného kódexu, zdá sa, že cieľom tohto ustanovenia je zabezpečiť dodržiavanie medzinárodných záväzkov Spoločenstva vyplývajúcich z niektorých preferenčných dohôd [pozri v tejto súvislosti siedme odôvodnenie nariadenia Rady (EHS) č. 2144/87 z 13. júla 1987 o colnom dlhu [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 201, s. 15), ktoré sa týka ustanovení článku 9 ods. 1 tohto nariadenia, ktoré boli neskôr prevzaté do článku 216 colného kódexu]. Podľa takzvanej klauzuly o „nevrátení cla“ môžu tieto dohody stanoviť, že pokiaľ ide o zošľachtené výrobky získané v Spoločenstve v colnom režime aktívneho zošľachťovacieho styku, uplatnenie zvýhodneného sadzobného zaobchádzania zároveň zahŕňa aj zaplatenie dovozného cla za tovar pochádzajúci z tretích krajín, ktorý je obsiahnutý alebo použitý v týchto výrobkoch.

19 Klauzula o nevrátení cla, akou je aj klauzula uvedená v článku 15 protokolu č. 4, má za cieľ odňať držiteľovi povolenia na aktívny zošľachťovací styk výhodu pozastavenia dovozného cla za tovar pochádzajúci z tretích krajín, ktorý je použitý na účel spracovania, ak sa zošľachtený výrobok vyvezie do zmluvnej krajiny. V súlade s cieľom bilaterálnej ekonomickej integrácie, ktorý sleduje preferenčná dohoda, akou je Európska dohoda o pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Maďarskou republikou na strane druhej [*neoficiálny preklad*], uvedené klauzuly o nevrátení cla podporujú používanie výrobkov pochádzajúcich z colného územia zmluvných strán dohody, požadujúc zaplatenie dovozného cla za tovar pochádzajúci z tretích krajín, ktorý je použitý pri operáciách aktívneho zošľachťovacieho styku. Zakazujú teda kumuláciu colných výhod, ktorá by mohla viesť k súčasnému uplatneniu colného režimu aktívneho zošľachťovacieho styku a zvýhodnenej sadzby.

20 Tieto skutočnosti dokazujú, že medzi cieľom podpory vývozov podnikov Spoločenstva, ktorý sleduje colný režim aktívneho zošľachťovacieho styku (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. júna 1995, Temic Telefunken, C-437/93, Zb. s. I-1687, bod 18, a z 13. marca 1997, Eridania Beghin-Say, C-103/96, Zb. s. I-1453, bod 26), a cieľom ekonomickej integrácie obsiahnutým v preferenčných dohodách sa prijatím článku 216 colného kódexu zákonodarca rozhodol uprednostniť cieľ uvedený ako posledný.

21 Je isté, že znenie článku 216 colného kódexu výslovne stanovuje, že zaplateniu dovozného cla podlieha tovar z tretích krajín, ktorý je „obsiahnutý“ v pôvodných zošľachtených výrobkoch. Vzhľadom na cieľ a všeobecnú systematiku tohto ustanovenia však treba konštatovať, že súčasne sa má toto ustanovenie uplatniť aj v prípade predchádzajúceho vývozu zošľachtených výrobkov.

22 Doslovný výklad článku 216 colného kódexu, ktorý navrhuje Agrover, teda nemožno prijať, lebo by to viedlo k tomu, že pri všetkých operáciách aktívneho zošľachťovacieho styku, pri ktorých je predtým vyvezený zošľachtený výrobok, by medzinárodné

záväzky Spoločenstva vyplývajúce z klauzúl o nevrátení cla boli zbavené potrebného účinku a držiteľovi povolenia na aktívny zošľachťovací styk by bola umožnená kumulácia colných výhod, ktorej chcel zákonodarca zabrániť.

23 Napokon treba zamietnuť argumentáciu Komisie, podľa ktorej zmena colného statusu tovaru uvedená v článku 115 ods. 3 colného kódexu nie je v súlade s výkladom článku 216 tohto kódexu umožňujúcim uplatnenie posledného uvedeného článku na operácie typu vývoz/dovoz. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, nie je cieľom a zámerom tohto článku 115 ods. 3 zmeniť colný pôvod sporného tovaru, ale zmeniť ich „colnoprávne postavenie" z hľadiska uplatňovania colného režimu aktívneho zošľachťovacieho styku.

24 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že podrobné pravidlá uplatňovania článku 115 ods. 3 colného kódexu na prípad predchádzajúceho vývozu sú presne vymedzené v článku 572 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3), zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 3665/93 z 21. decembra 1993 (Ú. v. ES L 335, s. 1; Mim. vyd. 02/005, s. 114), podľa ktorého k zmene colného statusu dôjde „pri vyvezených zošľachtených výrobkoch, v čase prijatia vývozného colného vyhlásenia a pod podmienkou, že dovážaný tovar sa prepustí do režimu" aktívneho zošľachťovacieho styku a „pri dovážanom tovare a náhradnom tovare, v čase prepustenia dovážaného tovaru navrhnutého do [tohto] režimu". V prípade operácie typu vývoz/dovoz článok 577 tohto nariadenia ďalej stanovuje, že režim sa skončí „vtedy, keď colné orgány prijali vyhlásenie súvisiace s tovarom nepatriacim do spoločenstva [nepochádzajúcim zo Spoločenstva — *neoficiálny preklad*]".

25 V zmysle týchto ustanovení pri operácii typu vývoz/dovoz môžu colné orgány až v okamihu dovozu tovaru pochádzajúceho z tretích krajín preveriť, či sú splnené

všetky podmienky colného režimu aktívneho zošľachťovacieho styku a či pozastavenie dovozného cla nie je v rozpore s článkom 216 colného kódexu.

26 Na prvú otázku sa má odpovedať tak, že článok 216 colného kódexu sa uplatní na tie operácie aktívneho zošľachťovacieho styku uvedené v článku 115 ods. 1 písm. b) tohto kódexu, pri ktorých zošľachtené výrobky boli vyvezené zo Spoločenstva pred dovozom dovážaného tovaru.

O druhej otázke

27 Druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či podnik v situácii, v akej sa nachádza Agrover, má právo podľa článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu na to, aby nebolo dodatočne vybraté dovozné clo za tovar pochádzajúci z tretej krajiny, ktorý nemá so Spoločenstvom uzatvorenú dohodu stanovujúcu zvýhodnené sadzobné zaobchádzanie.

28 Agrover uvádza, že by mala byť oslobodená od zaplatenia na základe článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu z dôvodu chýb pripísateľných colným orgánom. Namieta, že colné orgány vydali potvrdenie EUR.1 a vykladali odlišne článok 216 tohto kódexu. Agrover tvrdí, že vždy konala v dobrej viere a poskytovala týmto orgánom všetky podklady potrebné na získanie oslobodenia od dovozného cla. Tvrdí, že okolnosť, že colné orgány nenamietali voči týmto dovozom, predstavuje chybu, ktorá môže byť prekážkou dodatočného zápisu cla do účtovnej evidencie a odvoláva sa na rozsudok z 1. apríla 1993, Hewlett Packard France (C-250/91, Zb. s. I-1819).

29 Talianska vláda sa domnieva, že v predmetnom prípade nie sú splnené podmienky uplatnenia článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu.

30 Treba pripomenúť, že podľa článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu príslušné orgány nezapíšu dodatočne do účtovnej evidencie dovozné clo, ak sú splnené tri kumulatívne podmienky. Najskôr je potrebné, aby clo nebolo vybrané v dôsledku chyby, ktorej sa dopustili samy príslušné orgány, potom chyba, ktorej sa dopustili, musí mať taký charakter, že nemohla byť rozumne zistiteľná osobou zodpovednou za zaplatenie cla, ktorá konala v dobrej viere, a nakoniec, že osoba zodpovedná za zaplatenie cla dodržala všetky ustanovenia vyplývajúce z platnej právnej úpravy týkajúcej sa colného vyhlásenia (pozri analogicky rozsudky z 12. júla 1989, Binder, 161/88, Zb. s. 2415, body 15 a 16, zo 14. mája 1996, Faroe Seafood a i., C-153/94 a C-204/94, Zb. s. I-2465, bod 83; uznesenia z 9. decembra 1999, CPL Imperial 2 a Unifrigo/Komisia, C-299/98 P, Zb. s. I-8683, bod 22, ako aj z 11. októbra 2001, William Hinton & Sons, C-30/00, Zb. s. I-7511, body 68, 69, 71 a 72). V prípade splnenia týchto podmienok má osoba zodpovedná za zaplatenie cla právo na to, že sa neuskutoční dodatočné vybratie cla (rozsudok z 27. júna 1991, Mecanarte, C-348/89, Zb. s. I-3277, bod 12).

31 Pokiaľ ide o prvú z týchto podmienok, treba uviesť, že článok 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu má za cieľ ochranu legitímnej dôvery osoby zodpovednej za zaplatenie cla, pokiaľ ide o opodstatnenosť všetkých prvkov, ktoré ovplyvnili alebo neovplyvnili rozhodnutie o vymeraní cla. Legitímna dôvera osoby zodpovednej za zaplatenie cla je hodná ochrany poskytnutej týmto článkom iba vtedy, ak sú to „samotné“ príslušné orgány, ktoré vytvorili základ, na ktorom sa zakladá táto dôvera. Iba omyly pripísateľné aktívnemu správaniu príslušných orgánov dávajú právo na nevybratie cla *a posteriori* (pozri analogicky rozsudok Mecanarte, už citovaný, body 19 a 23).

32 Pokiaľ ide o druhú z uvedených podmienok, zistiteľnosť chyby, ktorej sa dopustili príslušné colné orgány, musí byť posudzovaná, berúc do úvahy charakter chyby, odbornú skúsenosť dotknutých hospodárskych subjektov a snahu, ktorú hospodárske

subjekty vynaložili. Charakter chyby závisí od zložitosti, alebo naopak, od dostatočnej jednoduchosti predmetnej právnej úpravy a od časového obdobia, počas ktorého orgány zotrvávali vo svojom omyle (rozsudok z 3. marca 2005, Biegi Nahrungsmittel a Commonfood/Komisia, C-499/03 P, Zb. s. I-1751, body 47 a 48, ako aj citovaná judikatúra).

33 Pokiaľ ide o tretiu podmienku, deklarant je povinný poskytnúť príslušným colným orgánom všetky informácie potrebné pre navrhované colné zaobchádzanie s dotknutým tovarom, stanovené predpismi Spoločenstva a vnútroštátnymi predpismi, ktoré ich prípadne dopĺňajú alebo vykonávajú (rozsudok Faroe Seafood a i., už citovaný, bod 108).

34 Podľa rozdelenia úloh stanoveného v článku 234 ES, podľa ktorého sa úloha Súdneho dvora obmedzuje na poskytnutie vnútroštátnemu súdu takého výkladu práva Spoločenstva, ktorý by mu mohol pomôcť rozhodnúť vo veci, ktorú prejednáva, a úlohou vnútroštátneho súdu je aplikovať tieto predpisy a posúdiť na základe všetkých konkrétnych skutočností sporu, ktorý prejednáva, a najmä v závislosti od dôkazov predložených na tento účel žalobcom vo veci samej, či sú v zmysle článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu splnené všetky podmienky potrebné na získanie práva na to, že sa neprikročí k dodatočnému vybratiu dovozného cla.

35 Z tohto dôvodu treba na druhú otázku odpovedať tak, že pokiaľ v čase skončenia operácie aktívneho zošľachťovacieho styku (podmienečný systém) s použitím rovnocennej náhrady a predchádzajúcim vývozom príslušné orgány na základe článku 216 colného kódexu nenamietali proti oslobodeniu tovaru pochádzajúceho z tretej krajiny od dovozného cla, nesmú zapísať dodatočne do účtovnej evidencie uvedené dovozné clo podľa článku 220 ods. 2 písm. b) tohto kódexu, ak sú splnené tri kumulatívne podmienky. Najskôr je potrebné, aby uvedené clo nebolo vybrané v dôsledku

chyby, ktorej sa dopustili samy príslušné orgány, potom táto chyba musí mať taký charakter, že nemohla byť rozumne zistiteľná osobou zodpovednou za zaplatenie cla, ktorá konala v dobrej viere, a nakoniec osoba zodpovedná za zaplatenie cla dodržala všetky ustanovenia týkajúce sa colného vyhlásenia. Je úlohou vnútroštátneho súdu posúdiť na základe všetkých konkrétnych skutočností sporu, ktorý prejednáva, a najmä v závislosti od dôkazov predložených na tento účel žalobcom vo veci samej, či vo veci samej ide o takýto prípad.

O trovách

36 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. **Článok 216 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva, zmeneného a doplneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 zo 16. novembra 2000, sa uplatní na operácie aktívneho zošľachťovacieho styku uvedené v článku 115 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia, pri ktorých zošľachtené výrobky boli vyvezené z Európskeho spoločenstva pred dovozom dovážaného tovaru.**

2. Pokiaľ v čase skončenia operácie aktívneho zošľachťovacieho styku (podmienečný systém) s použitím rovnocennej náhrady a predchádzajúcim vývozom príslušné orgány na základe článku 216 nariadenia č. 2913/92, zmeneného a doplneného nariadením č. 2700/2000, nenamietali proti oslobodeniu tovaru pochádzajúceho z tretej krajiny od dovozného cla, nesmú zapísať dodatočne do účtovnej evidencie uvedené dovozné clo podľa článku 220 ods. 2 písm. b) tohto kódexu, ak sú splnené tri kumulatívne podmienky. Najskôr je potrebné, aby uvedené clo nebolo vybrané v dôsledku chyby, ktorej sa dopustili samy príslušné orgány, potom táto chyba musí mať taký charakter, že nemohla byť rozumne zistiteľná osobou zodpovednou za zaplatenie cla, ktorá konala v dobrej viere, a nakoniec osoba zodpovedná za zaplatenie cla dodržala všetky ustanovenia týkajúce sa colného vyhlásenia. Je úlohou vnútroštátneho súdu posúdiť na základe všetkých konkrétnych skutočností sporu, ktorý prejednáva, a najmä v závislosti od dôkazov predložených na tento účel žalobcom vo veci samej, či vo veci samej ide o takýto prípad.

Podpisy